

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 82

гр.София, 30.05.2019г.

Апелативен специализиран наказателен съд, 4-ти въззивен състав, в закрито съдебно заседание на тридесети май през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

Председател:ЕМИЛИЯ ПЕТКОВА

Членове: ВЕНЕЛИН ИВАНОВ
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

след като разгледа докладваното от съдия Емилия Петкова ВЧНД № 251 по описа на Апелативния специализиран наказателен съд за 2019г., намери следното:

Производството е по реда на чл.345 вр. с чл. 68 ал.7 изр. 2-ро от НПК.

С протоколно определение от 11.04.2019г., постановено в о.с.з. по НОХД № 2880/2017г., Специализираният наказателен съд, 13-ти състав, в производство по чл. 309 от НПК, на основание и по реда на чл.68 ал.7, изр. 1-во вр. с ал.1 от НПК, е наложил на подсъдимия П. Т. И. ([ЕГН]) мярка за неотклонение „ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ“, както и мярка за процесуална принуда „Забрана за напускане пределите на РБългария“ без надлежно разрешение на съда. Към настоящия момент делото е на етап - произнесена от първоинстанционния съд (в съдебно заседание на 11.04.2019г.) осъдителна присъда по отношение на подс. П. И. за престъпления по чл. 321 ал.3 т.1 вр. с ал.1 от НК и по чл. 255 ал.3 вр. с ал.1 т.2, т.6 и т7 вр. с чл. 26 ал.1 от НК, по която, след признаването му за виновен за горепосочените престъпления, на това подсъдимо лице са наложени наказания от по 7 (седем) години лишаване от свобода за всяко от тях, а на основание чл. 23 ал.1 от НК му е определено едно общо, най-тежко наказание от 7 (седем) години лишаване от свобода, което да бъде изтърпяно при строг режим. Понастоящем съдебното производство се намира във фаза изготвяне на мотивите към първоинстанционната присъда, като не е изтекъл законоустановеният 2-месечен срок за тяхното представяне.

С молба от 13.05.2019г. подсъдимият, чрез защитника си адв. Г. Д., са поискали от СНС да издаде разрешение за временно напускане пределите на РБългария на П. И., за времето от 20.05.2019г. до 20.05.2020г., мотивирайки искането си, че за периода от 24.05.2019г. до 26.05.2019г. му се налагало служебно пътуване до П., с цел осъществяване на среща с доставчик на месо и месни продукти за фирмата, която И. управлява в България – [фирма], както и с необходимостта от други служебни пътувания за посочения едногодишен период (без същите да са били уточнени и конкретизирани).

По така постъпилото искане по чл. 68 ал.7 от НПК, първоинстанционният съд е насрочил и провел открито съдебно заседание на 16.05.2019г. по НОХД №2880/2017г., при което, с протоколно определение от същата дата мотивирано Е ОТКАЗАЛ да издаде временно разрешение за напускане на страната на подс. И.. Аргументите на съда се изразяват в обстоятелството, че поисканият период за временно напускане на България от една година (от 20.05.2019г. до 20.05.2020г.), формулиран в искането и поддържан в съдебно заседание, не е обезпечен с доказателства за причините за исканото напускане, липсва конкретика какво налага напускането на страната в рамките на такъв дълъг период, а относно по-краткият времеви период – от 24.05.2019г. до 26.05.2019г., споменат в молбата от 13.05.2019г. и поддържан в съдебното заседание на 16.05.2019г., също не са представени доказателства за необходимост на подсъдимото лице да напусне страната и да пътува до П. точно през тези дни. Не са били доказани пред първата инстанция с каквито и

да било доказателства и причините за твърдяното служебно пътуване в чужбина за датите 24, 25 и 26.05.2019г.

Определението на СНС от 16.05.2019г. е обжалвано в законоустановения срок с частна жалба от подс. П. И., чрез защитника му адв. Д.. В частната жалба се излагат съображения относно коректното до момента процесуално поведение на подсъдимото лице по време на наказателния процес по НОХД №2880/2017г., съображения за семейната му и трудова обвързаност на територията на България, които обстоятелства, според подсъдимия и защитата му, не водят до извод за опасност И. да не се завърне на територията на страната след изтичането на срока на евентуалното разрешение за временно напускане. Към частната жалба е приложено писмо на английски език, в превод на български, написано на бланка с монограм на I. P., I. DE C. DO M., S.A., датирано от 03.05.2019г., в края на което има подпис на неизвестно лице, в което, видно от съдържанието на писмото, се отправя покана до П. Т. И., в качеството му на управител и представляващ [фирма], да посети П. за водене на търговски преговори за доставни и продажни цени на месо и месни продукти, с цел увеличаване на търговския оборот, коментиране на ексклузивитет на продажбите върху определени територии и спазване правилата за защита на конкуренцията

От ответника по жалбата – Апелативна специализирана прокуратура- [населено място], не е постъпило възражение по реда на чл.342, ал.2 от НПК.

Апелативният специализиран наказателен съд, след като обсъди изложените в частната жалба доводи и извърши проверка на атакуваното определение на СпНС, намери жалбата за допустима, а разгледана по същество – за НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

На първо място, в т. нар. „покана“ за посещение на И. в П., правят впечатление следните обстоятелства: не е посочено кога (на коя дата или дати) ще се проведе мероприятиято, за което се отнася поканата (в края на писмото е посочено само, че И. следва да потвърди участието си най-късно до 20.05.2019г., като в случай на невъзможност за лично участие, е заявено, че ще действуват вече договорените продажни цени между партньорите); на второ място, прави впечатление, че в края на писмото от 03.05.2019г. се намира подпис, за който не е ясно от кого е положен – т.е. - няма данни за качеството (длъжността) в I. DE C. DO M., S.A. на лицето, подписало поканата.

На второ място, защитата и подсъдимият И. са твърдели в съдебното заседание на 16.05.2019г. пред първоинстанционния съд, че поканата е относима към датите 24, 25 и 26.05.2019г. Делото е постъпило във въззивната инстанция, във връзка с обжалването на определението, с което е отказано даване на временно разрешение за напускане на страната, на 28.05.2019г., и тогава е образувано настоящото ВНЧД №251/2019г. Т.е. – периодът, за който се иска разрешение подс. И. да напусне страната и да замине за П. за участие в твърдяната бизнес-среща, е изтекъл още преди постъпването на делото с частната жалба в АСНС.

От друга страна, направеното искане в първоначалната молба (тази от 13.05.2019г. до СНС) за издаване на временно разрешение подс. И. да напуска страната, с посочен в нея едногодишен период на исканото напускане - от 20.05.2019г. до 20.05.2020г., не е подкрепено с никакви доказателства и конкретика относно причините, обосноваващи подобно искане за такъв период от време. В този аспект въззивният съд изцяло се съгласява с мотивите на първоинстанционния и намира изводите му в тази посока за правилни и законосъобразни.

Настоящото определение не е от категорията на тези по чл.346 т.4 от НПК, поради което и не подлежи на касационна проверка.

Предвид изложеното, и на основание чл.345 и чл. 68 ал.7 изр. 2-ро от НПК, Апелативният специализиран наказателен съд, четвърти въззивен състав

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 16.05.2019г. на Специализиран наказателен съд – [населено място], 13-ти състав, по НОХД №2880/2017г., с които е отказано издаване на разрешение за временно напускане пределите на РБългария но подсъдимия по делото П. Т. И. (ЕГН).

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1. 2.